

SMITS-GILDENBORD,

IN DE BUURKERK, TE UTRECHT.

Wat heeft der Smeeden Konst, op welgegronden gronden,
En juist gepaste Maat, al vonden uitgevonden,
Ten goeden van den Mensch, besteed den Vingerhoed,
Hoe noodig is hy 't Volk dat Naalden bruyken moet:
Wie kan de wonderheid, na 't Wonder-eysch bepalen,
Wanneer hy door een Pomp, ziet 't water opwaarts halen,
Hoe kon men nu ter tyd, den Vyand wederstaan,
Zoo Vuurslot en Musquet, wierd uit het land gedaan;
Was 't Harnas en het Swaart, niet in gebruyk gebleven,
Wy waren overlang den Vyand opgegeven.
Het snydent Mes, den Mensch geen kleyn gemak bereid,
Het Koper en het Tin, heeft ook zyn nuttigheid.
Wat goederen konden zyn bewaard voor diefsche guyten,
Indien men door het Slot, die Schelmen niet hield bayten;
In 't kort, daar leeft geen Mensch, in groot of kleyn bezit.
Die niet en heeft van doen, de konste van den Smit;
Maar wyl wy spreken in het kort van 't Gild der Smeeden,
Zoo laat ons verder gaan, en nog wat hooger treden;
Smeed nimmer Leugen, die de ziele sterven doet,
Smeed nimmer booze Lust, ten brand van U Gemoedt,
Smeed nimmer eenig kwaad, en zoo het mogt ontfonken,
Zoo lest in alle haast, die kankerige vonken:
Maar smeed integendeel, in allen deelen uit,
Al wat er eerlyk is, en lieffelyk en wel layd;
En zoo gy dat betracht, benevens Godt te vreesen,
Gy zult in ware daad, een dapper Aambeelt wesen;
Waar op, indien de Wind der plagen Jobs eens buyd
Den Hamer van den Straf, met macht te rugge stuyt.

S. DE VRIES.